

Sbírka zákonů republiky Československé

Částka 31.

Vydána dne 10. června 1950.

Cena Kčs 1.80.

OBSAH:

(72. a 73.) 72. Zákon o telekomunikacích. — 73. Nařízení o povolování telekomunikačních zařízení.

72.

Zákon ze dne 18. května 1950 o telekomunikacích.

Národní shromáždění republiky Československé usneslo se na tomto zákoně:

§ 1.

Účel zákona.

Telekomunikace slouží rozvoji hospodářství, zvýšení hmotné i kulturní úrovně lidu a zajištění bezpečnosti a obrany státu; proto je nutno telekomunikační zařízení zřizovat a provozovat plánovitě a hospodárně, chránit jejich provoz před rušením a zabránit jejich zneužívání.

§ 2.

Pojem telekomunikačních zařízení.

(1) Telekomunikační zařízení jsou zařízení k dopravě zpráv, obrazů a návěstí elektrickou energií (zejména drátový telegraf a telefon, radiotelegraf a radiotelefon), vysílací a přijímací zařízení rozhlasová a televizní a všechna ostatní vysílací a přijímací radioelektrická zařízení.

(2) Vláda může stanovit nařízením, že se tento zákon vztahuje i na jiná zařízení k dopravě zpráv.

Zřizování a provozování telekomunikačních zařízení.

§ 3.

(1) Ke zřizování a provozování telekomunikačních zařízení je třeba povolení, pokud tento zákon nestanoví jinak (§§ 4 a 5).

(2) Povolení uděluje:

- a) poštovní správa pro všechna telekomunikační zařízení s výjimkou vysílačích radioelektrických stanic pokusných a amatérských;
- b) ministerstvo vnitra nebo orgány jím pověřené pro vysílací radioelektrické stanice pokusné a amatérské.

(3) Povolení ke zřízení a provozování vysílacích radioelektrických stanic se uděluje v dohodě s ministerstvem národní obrany, po případě i jinými zúčastněnými ústředními úřady nebo orgány jimi pověřenými.

(4) Telekomunikační zařízení, pro něž bylo uděleno povolení, podléhají dozoru orgánu příslušného podle odstavce 2.

(5) V zásadě se vyžaduje povolení též pro radioelektrická zařízení na lodích, letadlech a jiných dopravních prostředcích uvnitř Československé republiky, jakož i pro radioelektrická zařízení na československých lodích a letadlech v cizině; na základě mezinárodních smluv lze povolit výjimky.

(6) Bližší předpisy k provedení ustanovení odstavců 1 až 5 vydá vláda nařízením, při čemž podrobnější úpravu může svěřit obecným právním předpisům.

§ 4.

(1) Bez povolení mohou v rozsahu dále uvedeném zřizovat a provozovat telekomunikační zařízení:

- a) podnik pro poštovní a telekomunikační styk (dále jen „poštovní podnik“) všechna telekomunikační zařízení (s výjimkou rozhlasových a televizních vysílacích stanic), zejména zařízení pro veřejné používání;

- b) podnik pro rozhlas a televizi
telekomunikační zařízení k účelům rozhlasového a televizního vysílání a příjmu;
- c) vojenská správa
telekomunikační zařízení k vojenským účelům;
- d) Sbor národní bezpečnosti
telekomunikační zařízení pro účely národní bezpečnosti;
- e) drážní podniky pro veřejnou přepravu
telekomunikační zařízení pro drážní službu;
- f) letecká správa
telekomunikační zařízení pro leteckou službu s výjimkou radioelektrických stanic na letadlech;
- g) vodní a plavební správa
telekomunikační zařízení pro vodní a plavební službu s výjimkou radioelektrických stanic na lodích.

(2) Koordinace činnosti v oboru telekomunikací se upraví dohodami mezi zúčastněnými ústředními úřady nebo orgány jimi pověřenými.

(3) Drážní podniky pro veřejnou přepravu, letecká správa a plavební správa mohou po dohodě s poštovním podnikem obstarávat svými telekomunikačními zařízeními též službu pro veřejnost ve stanicích drah, ve vlacích, na letadlech a na lodích.

(4) Jakým způsobem plní subjekty uvedené v odstavci 1 úkoly obrany státu a jakým způsobem bude upravena součinnost mezi nimi a vojenskou správou směřující k zajištění těchto úkolů, stanoví příslušný ústřední úřad v dohodě s ministerstvem národní obrany. Dokud podle předchozí věty nebude stanoveno jinak, zůstává zákon č. 131/1936 Sb., o obraně státu, nedotčen.

§ 5.

Povolení není třeba ke zřízení a provozování drátových telegrafů, telefonů a elektrických návěštních zařízení uvnitř budov nebo na souvislých pozemcích téhož vlastníka, pokud jejich vedení nepoužívá veřejně přístupné cesty. Tato telekomunikační zařízení nesmějí být bez zvláštního povolení poštovní správy připojena na telekomunikační zařízení jiného provozovatele nebo překročovat státní hranice a mohou být podrobena jejímu doзору.

§ 6.

Použití telekomunikačních zařízení z důvodů veřejného zájmu.

(1) Při poruchách poštovních telekomunikačních zařízení nebo z jiných důvodů veřejného zájmu může poštovní správa uložit provozovatelům telekomunikačních zařízení povolených podle § 3, aby dali tato zařízení bez úplaty k použití poštovnímu podniku. Rovněž jim může uložit, aby konali pro poštovní podnik určité úkony za přiměřenou náhradu; výši této náhrady určí poštovní správa.

(2) Stejně oprávnění náleží vojenské správě a Sboru národní bezpečnosti, jde-li o naléhavé zájmy obrany státu nebo národní bezpečnosti.

§ 7.

Ochrana provozu telekomunikačních zařízení.

(1) Telekomunikační zařízení musí být zřízena a provozována tak, aby se navzájem škodlivě nerušila.

(2) Rovněž elektrické přístroje a zařízení jakéhokoli druhu je nutno upravit a používat tak, aby — pokud je to technicky možno — nerušily škodlivě provoz telekomunikačních zařízení, zejména radioelektrických.

(3) Držitelům zařízení působících rušení lze uložit, aby vhodnou úpravou škodlivé rušení odstranili nebo takovou úpravu dovolili; lze jim i zakázat používání těchto zařízení.

(4) Podrobnosti upraví vláda nařízením, jímž zejména vymezí pojem škodlivého rušení, určí, kdy lze použít ustanovení odstavce 3 a kdo nese náklady s potřebnou úpravou spojené, a stanoví orgány příslušné pro projednávání případů rušení.

§ 8.

Povolení k přechovávání vysílacích radioelektrických stanic.

(1) Vysílací radioelektrické stanice (i neúplné) lze přechovávat jen s povolením ministerstva vnitra nebo orgánů jím pověřených; povolení k přechovávání neopravňuje k provozování těchto stanic.

(2) Povolení podle odstavce 1 potřebuje i ten, kdo tato zařízení opravuje nebo prodává.

(3) Ustanovení předcházejících odstavců se nevztahují na vysílací radioelektrické stanice, které přechovávají:

- a) subjekty uvedené v § 4 odst. 1,
- b) provozovatelé vysílačích radioelektrických zařízení povolených podle § 3, pokud přechováváná zařízení jsou přiměřenou zálohou pro zařízení v provozu,
- c) oprávnění výrobci vysílačích radioelektrických zařízení.

(4) Dozor na vysílací radioelektrické stanice, pro jejichž přechovávání bylo uděleno povolení, vykonává ministerstvo vnitra nebo orgány jím pověřené.

(5) Podrobné předpisy o přechovávání vysílačích radioelektrických stanic vydá ministerstvo vnitra v dohodě s ministerstvy národní obrany a pošt a vyhlásí je v příslušném úředním listě.

§ 9.

Působnost poštovní správy v oboru telekomunikací.

(1) Správa věcí telekomunikačních a dozor na telekomunikace náleží poštovní správě. Ke správě věcí telekomunikačních náleží zejména:

- a) pečovat o koordinaci telekomunikací a o jednotné projednávání mezinárodních telekomunikačních záležitostí;
- b) stanovit podmínky pro zřizování a používání poštovních telekomunikačních zařízení a služeb;
- c) stanovit poplatky za zřizování a používání poštovních telekomunikačních zařízení a služeb podle obecných zásad pro cenotvornou činnost;
- d) udělovat povolení ke zřízení a provozování telekomunikačních zařízení [§ 3 odst. 2 písm. a)].

(2) Správu věcí telekomunikačních a dozor, pokud jde o telekomunikační zařízení zřízená a provozovaná podle § 4 odst. 1 písm. b) až g), vykonávají příslušné ústřední úřady.

§ 10.

Činnost poštovního podniku v oboru telekomunikací.

(1) Poštovnímu podniku náleží mimo svěřenou působnost správní (§ 15 odst. 2) zejména zřizovat telekomunikační síť pro veřejné používání a obstarávat telekomunikační styk.

(2) Kde má poštovní podnik potřebná zařízení, je povinen poskytnout své služby každému, kdo vyhoví stanoveným podmínkám.

(3) Poštovní správa může omezit poštovní telekomunikační styk nebo jej úplně zastavit v době zvýšeného ohrožení státu nebo z jiných důvodů veřejného zájmu.

(4) Soukromé zprávy, jejichž obsah může ohrozit bezpečnost státu nebo jeho hospodářské zájmy nebo které jinak odporují zákonům, jsou z dopravy vyloučeny.

§ 11.

Telekomunikační poplatky.

(1) Každý, pro něhož se zřizují nebo kdo používá poštovních telekomunikačních zařízení nebo služeb, je povinen zaplatit stanovené poplatky. Poštovní podnik dopravuje zdarma jen zprávy, jimž byly přiznány tytéž výhody jako jeho vlastním služebním zprávám.

(2) Kdy se vracejí poplatky, stanoví poštovní správa v předpisech o zřizování a používání telekomunikačních zařízení a služeb.

(3) Za povolení ke zřízení a provozování telekomunikačních zařízení, udělená podle § 3 odst. 2 písm. a), lze vybírat poplatky. Bližší předpisy budou vydány podle § 3 odst. 6.

(4) Nezaplacené poplatky se vymáhají správní exekucí; exekucním titulem je výkaz dlužných poplatků.

§ 12.

Odpovědnost poštovního podniku.

Poštovní podnik nepřejímá vůči uživatelům telekomunikačních zařízení a služeb žádnou odpovědnost, zejména pokud jde o náhradu škody.

§ 13.

Stížnosti.

(1) Kdo se cítí poškozen jednáním poštovního podniku, pokud jde o zřizování a používání telekomunikačních zařízení a služeb a správnost poplatků, může si stěžovat u orgánů určených poštovní správou. Příslušnost řádných soudů v těchto věcech je vyloučena.

(2) Pro řízení o stížnostech se použije obdobně předpisů, platných pro řízení ve věcech správních.

§ 14.

Telekomunikační tajemství.

(1) Poštovní podnik a jeho zaměstnanci jsou povinni zachovávat tajemství jak o obsahu při-

jatých a zprostředkovaných zpráv, tak i o jménech korespondujících stran a o číslech rozmlouvajících účastnických stanic a nesmějí vyrazovat jakékoliv údaje týkající se dopravných nebo zprostředkovaných zpráv.

(2) Údaje o dopravovaných nebo zprostředkovaných zprávách smí poštovní podnik sdělit jen odesilatelům a adresátům nebo jejich oprávněným zástupcům nebo právním nástupcům. Součástí úřadů smí poštovní podnik vydat dopravované a zprostředkované zprávy, sdělit údaje o nich nebo dovolit nahlížení do poštovních dokladů jen v případech stanovených zákonem.

(3) Všeobecná povinnost oznamovat určité trestné činy stanovená zákonem není ustanoveními odstavců 1 a 2 dotčena.

(4) Ustanovení předcházejících odstavců platí přiměřeně i pro ostatní provozovatele telekomunikačních zařízení a jejich zaměstnance.

§ 15.

Zmocňovací ustanovení.

(1) Vláda může nařízením svěřit provádění některých úkolů veřejné správy v oboru telekomunikací národním výborům.

(2) Ministr pošt může pověřit poštovní podnik prováděním některých úkolů veřejné správy v oboru telekomunikací; pokud neučiní jiných opatření, zůstává nedotčeno pověření provedené na základě ustanovení § 17 odst. 3 zákona č. 151/1949 Sb., o Československé poště, národním podniku.

§ 16.

Zrušovací ustanovení.

(1) Zrušuje se platnost zákona č. 60/1923 Sb., o telegrafech, — s výjimkou trestních ustanovení obsažených v §§ 16 až 20 — jakož i použitelnost nařízení ministra dopravy a techniky č. 235/1943 Sb., o právu nakládati s telefonními přístroji.

(2) Předpisy vydané podle zákona č. 60/1923 Sb. zůstávají v platnosti, pokud neodporují tomuto zákonu nebo předpisům podle něho vydaným.

(3) Oprávnění ke zřízení a provozování telekomunikačních zařízení nabytá podle zákona č. 60/1923 Sb. se pokládají — s výjimkou vysílacích radioelektrických stanic — za povolení udělená podle tohoto zákona.

§ 17.

Účinnost a provedení.

Tento zákon nabývá účinnosti dnem 1. července 1950; provedou jej ministři pošt, vnitra, národní obrany, informací a osvěty, průmyslu, dopravy a techniky.

Gottwald v. r.

Dr. John v. r.

Zápotocký v. r.

Dr. Čepička v. r.

Nosek v. r.

Kopecký v. r.

Kliment v. r.

Petr v. r.

Dr. Ing. Šlechta v. r.

Dr. Neuman v. r.

73.

Vládní nařízení

ze dne 30. května 1950

o povolování telekomunikačních zařízení.

Vláda republiky Československé nařizuje podle § 3 odst. 6 a § 11 odst. 3 zákona č. 72/1950 Sb., o telekomunikacích (dále jen „zákon“):

Oddíl I.

Společná ustanovení.

§ 1.

Povolení ke zřízení a provozování telekomunikačních zařízení podle § 3 zákona (dále jen „povolení“) uděluje:

- a) poštovní správa pro všechna telekomunikační zařízení s výjimkou vysílacích radioelektrických stanic pokusných a amatérských;
- b) ministerstvo národní bezpečnosti nebo orgány jím pověřené pro vysílací radioelektrické stanice pokusné a amatérské.

Pro orgány udělující povolení se užívá dále názvu „povolující orgány“.

§ 2.

(1) Lze-li pro telekomunikační styk použít poštovních zařízení, určených veřejnému používání, povolení se zpravidla neudělí.

(2) Cizím státním příslušníkům lze povolení udělit zásadně jen, je-li tu vzájemnost.

(3) Povolení může být odvoláno; nelze je převést na jinou osobu.

(4) K přemístění, rozšíření, jakož i ke každé změně povoleného telekomunikačního zařízení je třeba předchozího schválení povolujícího orgánu, není-li v podmínkách povolení stanoveno jinak.

(5) Podrobnější předpisy vydané podle § 13 odst. 1 písm. a) upraví zvláštní úlevy, jichž požívají národní podniky energetické při zřizování a provozování vlastních drátových telekomunikačních zařízení sloužících výhradně k zabezpečení provozu zařízení energetických.

§ 3.

(1) Za povolení udělená podle § 1 písm. a) lze vybírat telekomunikační poplatky (§ 11 odst. 3 zákona).

(2) Kdy a v jaké výši se telekomunikační poplatky vybírají, stanoví s přihlédnutím k účelu a rozsahu zařízení:

- a) ministerstvo pošt pro telekomunikační zařízení uvedená v § 1 písm. a) s výjimkou rozhlasových a televizních přijímacích stanic;
- b) ministerstvo informací a osvěty pro rozhlasové a televizní přijímací stanice.

§ 4.

(1) Ústřední úřady příslušné podle § 13 odst. 1 mohou v podrobnějších předpisech stanovit všeobecné podmínky, za nichž se povolení uděluje.

(2) V jednotlivých případech může povolující orgán stanovit ještě další zvláštní podmínky.

§ 5.

(1) Majitel povolení je povinen zachovávat stanovené podmínky, zejména užívat telekomunikačního zařízení jen v rozsahu a k účelům vyznačeným v povolení.

(2) Osoby zmocněné povolujícími orgány mají právo kdykoli se přesvědčit prohlídkou povoleného zařízení, jsou-li zachovávány stanovené podmínky.

§ 6.

Zanikne-li povolení z jakéhokoliv důvodu, budiž listina o povolení vrácena orgánu, který ji vydal. Neurčí-li povolující orgán jinak, je majitel povolení nebo jeho právní nástupce povinen uvést příslušné telekomunikační zařízení do takového stavu, že je nepochybně vyloučeno jeho provozování. Neučiní-li tak, může to provést povolující orgán na jeho útraty.

Oddíl II.

Zvláštní ustanovení pro vysílací radioelektrické stanice.

§ 7.

(1) Pojem „vysílací radioelektrické stanice“ blíže vymezí ministerstvo pošt a vyhlásí v příslušném úředním listě.

(2) Povolení ke zřízení a provozování vysílacích radioelektrických stanic lze udělit jen u určitých druhů stanic (§ 8) a jen k určitým účelům (§§ 9 a 10).

§ 8.

(1) Povolení lze udělit jen, jde-li o vysílací radioelektrické stanice

- a) pohyblivé, t. j. stanice umístěné na dopravních prostředcích nebo stanice přenosné, určené k tomu, aby se jich užívalo v pohybu nebo za zastávek v předem neurčených místech;
- b) pozemní, t. j. stanice, jež při vysílání nemění své místo a jež pracují se stanicemi pohyblivými;
- c) pevné, t. j. stanice pro spojení mezi přesně určenými pevnými místy;
- d) pokusné, t. j. stanice provozované v zájmu pokroku techniky nebo vědy;
- e) amatérské, t. j. stanice zřízené a provozované za účelem radiotechnického sebevzdělání a studia.

(2) Povolení ke zřízení a provozování jiných druhů vysílacích radioelektrických stanic (zejména rozhlasových a televizních) se neuděluje.

(3) Povolení ke zřízení a provozování pevných stanic se uděluje jen ve zcela výjimečných případech, je-li vůbec vyloučena možnost použít telekomunikačních zařízení poštovních nebo vlastního drátového telegrafu nebo telefonu a je-li vyloučeno rušení.

§ 9.

(1) Povolení ke zřízení a provozování vysílačích radioelektrických stanic pohyblivých, pozemních nebo pevných lze udělit zásadně jen v případech nezbytné potřeby, zejména pro účely

- a) dopravních podniků a jiných vlastníků dopravních prostředků, pokud je takových zařízení třeba v zájmu bezpečnosti dopravy;
- b) národních podniků energetických, vodáren a jiných podobných podniků k zabezpečení jejich provozu;
- c) hasičstva a jiných záchranných orgánů k zajištění záchranných prací;
- d) vědeckých ústavů, pokud je potřebují k plnění svých úkolů.

(2) Povolení ke zřízení a provozování vysílačích radioelektrických stanic pohyblivých, pozemních nebo pevných uděluje poštovní správa v dohodě s ministerstvem národní obrany a národní bezpečnosti, a jde-li o stanice pro službu leteckou nebo plavební, na návrh ministerstva dopravy.

§ 10.

(1) Povolení ke zřízení a provozování vysílačích radioelektrických stanic pokusných lze udělit zpravidla jen pro účely vědeckých ústavů a škol nebo výrobcům radioelektrických zařízení.

(2) Povolení ke zřízení a provozování vysílačích radioelektrických stanic amatérských lze udělit složkám masových organizací a výjimečně též jednotlivým jejich členům, kteří se zasloužili významnou měrou v budovatelském úsilí.

(3) Povolení ke zřízení a provozování vysílačích radioelektrických stanic pokusných a amatérských uděluje ministerstvo národní bezpečnosti nebo orgány jím pověřené v dohodě s ministerstvem národní obrany, a jde-li o stanice pokusné, též v dohodě s ministerstvem pošt.

§ 11.

Vysílací radioelektrické stanice musí býti zřízeny a provozovány tak, aby jimi nebyl škodlivě rušen provoz ostatních telekomunikačních zařízení. Energie a dosah těchto stanic nesmí přesahovat skutečnou potřebu.

§ 12.

(1) Vysílací radioelektrické stanice na palubě československých letadel a lodí smějí obsluho-

vat jen českoslovenští občané, kteří obdrželi od ministerstva pošt vysvědčení palubního radiotelegrafisty nebo radiotelefonisty.

(2) Ostatní vysílací radioelektrické stanice — s výjimkou pokusných a amatérských — smějí obsluhovat jen českoslovenští občané, kteří obdrželi od poštovní správy vysvědčení o své způsobilosti nebo mají vysvědčení podle předcházejícího odstavce, po případě poštovní zaměstnanci určení poštovní správou.

(3) Pokusné a amatérské vysílací radioelektrické stanice smějí obsluhovat jen českoslovenští občané, kteří obdrželi příslušné vysvědčení od ministerstva národní bezpečnosti nebo orgánů jím pověřených.

Oddíl III.

Ustanovení závěrečná.

§ 13.

(1) Podrobnější předpisy k provedení tohoto nařízení vydá:

- a) ministerstvo pošt,
- b) ministerstvo informací a osvěty, pokud jde o rozhlasové a televizní přijímací stanice,
- c) ministerstvo národní bezpečnosti, pokud jde o vysílací radioelektrické stanice pokusné a amatérské.

(2) Předpisy podle odstavce 1 budou vydány v dohodě se zúčastněnými ústředními úřady.

§ 14.

Platnosti (použitelnosti) pozbývají vládní nařízení č. 82/1925 Sb., kterým se určují podmínky zřizování, udržování a provozu telegrafů, a nařízení ministra dopravy a techniky č. 18/1943 Sb., o telegrafních zařízeních úřadů.

§ 15.

Toto nařízení nabývá účinnosti dnem 1. července 1950; provedou je ministři pošt, národní bezpečnosti a informací a osvěty v dohodě se zúčastněnými členy vlády.

Zápotocký v. r.

Kopřiva v. r.

Kopecký v. r.

Dr. Neuman v. r.